

Karanlık

– B. ŞİMŞEK · 21 Aralık 2014

KARANLIK

Korkuyor karanlık!
Yalnızlığımla baş edememekten,
Gizleyememekten korkuyor hakikatimi.
Hakkıyla örtememekten,
Bir örtü gibi...
Gölgeyle yüzleşmekten,
Bembeyaz düşlerimi
Siyaha çalamamaktan,
Koşar adımla giden gölgeyin
Ayak izini bulamamaktan
Korkuyor...
Endişeli ...
Sabahın olmasına ramak kala kaybolacağından
Koca bir günü yenemedi,
Hükümdar olamamaktan
Korkuyor ...
Kendi karanlığından,
İs karası , yüz karası, el gün maskarası olmaktan;
Korkuyor...
İçimde biriken sırlarımı,
Sayıklarken gecenin karasında,
Aramızda kalamıyor artık ;
Korkutmuyor eskisi kadar tenhalığı .
Zifır kaçır oldu karanlıktan.
Rüzgarın yırtan sesi , kapının gıcırıtması...
Alacalı eski korku veren perdeler...
Tilsimi kalmadı artık .
Çünkü ...
Korkuyor karanlık!